



Αυτή λοιπόν η θεία προσευχή, η επίκληση του Σωτήρα μας, το «**Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με**», είναι και προσευχή, και ευχή, και ομολογία της

Πίστewς, που παρέχει το Άγιο Πνεύμα, είναι χορηγός θείων δωρεών, κάθαρση της καρδιάς, εκδίωξη των δαιμόνων, κατοίκηση μέσα μας του Ιησού Χριστού, πηγή πνευματικών εννοιών και θείων λογισμών, απολύτρωση από τις αμαρτίες, θεραπεία των ψυχών και των σωμάτων, χορηγός του θείου φωτισμού, βρύση του ελέους του Θεού, δωρητής θείων αποκαλύψεων και μηήσεων στον ταπεινό, και το μόνο σωτήριο, γιατί έχει το σωτήριο όνομα του Θεού μας, που είναι το μόνο όνομα που μας δόθηκε, το όνομα του Ιησού Χριστού, του υιού του Θεού, αφού δεν είναι δυνατό να σωθούμε με κανένα άλλο όνομα, όπως λέει ο Απόστολος **(1)**.

Είναι εν πρώτοις προσευχή, γιατί με αυτή ζητούμε το θείο έλεος. Και ευχή, γιατί

παραδίνομε τον εαυτό μας στο Χριστό με την επίκλησή Του. Και ομολογία, γιατί αυτό ομολόγησε ο Πέτρος και δέχτηκε το μακαρισμό του Κυρίου **(2)**. Και παρέχει το Πνεύμα, γιατί κανένας δε λέει Κύριο τον Ιησού παρά μόνο με το Άγιο Πνεύμα **(3)**. Είναι και χορηγός θείων δωρεών, αφού γι' αυτή την ομολογία υποσχέθηκε ο Χριστός στον Πέτρο να του δώσει τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών **(4)**. Και κάθαρση της καρδιάς, γιατί βλέπει και καλεί το Θεό, και καθαίρει αυτόν που Τον βλέπει. Και εκδίωξη δαιμόνων, γιατί με το όνομα του Ιησού Χριστού εκδιώχθηκαν και εκδιώκονται όλοι οι δαίμονες. Και κατοίκηση μέσα μας του Χριστού, γιατί με τη θύμησή Του ο Χριστός είναι μέσα μας και με αυτή είναι ένοικός μας, και μας γεμίζει ευφροσύνη, όπως λέει και ο Ψαλμωδός: «Θυμήθηκα το Θεό και ένιωσα ευφροσύνη» **(5)**. Και πηγή πνευματικών εννοιών και λογισμών, γιατί ο Χριστός είναι ο θησαυρός κάθε σοφίας και γνώσεως **(6)**, που τις χορηγεί σε όποιους κατοικεί. Και απολύτρωση από τις αμαρτίες, επειδή γι' αυτή την ομολογία είπε στον Πέτρο ο Κύριος: «Όσα θα λύσεις, θα είναι λυμένα στον ουρανό» **(7)**. Και θεραπεία ψυχών και σωμάτων είναι η προσευχή αυτή, γιατί ο Πέτρος είπε: «Στο όνομα του Ιησού Χριστού σήκω και βάδισε» **(8)**, και: «Αινέα, σε θεραπεύει ο Ιησούς Χριστός» **(9)**. Και χορηγός θείου φωτισμού, γιατί ο Χριστός είναι το φως το αληθινό **(10)**, και μεταδίδει τη λαμπρότητα και τη χάρη Του σ' εκείνους που τον επικαλούνται· όπως λέει και ο Ψαλμωδός: «Ας είναι η λαμπρότητα του Κυρίου και Θεού μας επάνω μας» **(11)**, και ο Κύριος: «Όποιος με ακολουθεί, θα έχει το φως της ζωής» **(12)**. Και βρύση θείου ελέους, γιατί ζητούμε έλεος και ο Κύριος είναι ελεήμων και σπλαχνίζεται όλους όσοι τον επικαλούνται **(13)**, καθώς αποδίδει το δίκαιο γρήγορα σ' εκείνους που φωνάζουν προς Αυτόν **(14)**. Και δωρητής θείων αποκαλύψεων και μυσίων στους ταπεινούς, γιατί και η ίδια δόθηκε με αποκάλυψη του ουράνιου Πατέρα στον Πέτρο **(15)** που ήταν ένας ταπεινός ψαράς, ενώ ο Παύλος ανυψώθηκε στο όνομα του Χριστού και άκουσε αποκαλύψεις **(16)**, και πάντοτε ενεργεί με αυτό τον τρόπο. Και τούτο σημαίνει πως το όνομα του Ιησού, είναι το μόνο σωτήριο, γιατί στο όνομα κανενός άλλου δεν μπορούμε να σωθούμε, όπως λέει ο Απόστολος **(17)**, και Αυτός είναι ο σωτήρας του κόσμου, ο Χριστός **(18)**· γι' αυτό και κατά την έσχατη ημέρα όλοι θα ομολογήσουν και θα υμνήσουν θέλοντας μη θέλοντας, ότι Κύριος είναι ο Ιησούς Χριστός για τη δόξα του Θεού Πατέρα **(19)**.

Τούτο είναι το σημείο της πίστεώς μας, αφού και είμαστε και ονομαζόμαστε Χριστιανοί, και είναι και η μαρτυρία ότι είμαστε του Θεού. Γιατί λέει ο Απόστολος **(20)**: «Κάθε πνεύμα που ομολογεί Κύριο τον Ιησού Χριστό που ήρθε με σάρκα ανθρώπου, είναι από το Θεό», όπως προείπαμε, και όποιος δεν το ομολογεί αυτό, δεν είναι από το Θεό, αλλά είναι από τον αντίχριστο, όποιος δηλ. δεν ομολογεί τον Ιησού Χριστό. Γι'αυτό πρέπει όλοι οι πιστοί να ομολογούμε αδιάλειπτα τούτο το όνομα και για τη διακήρυξη της πίστεως, και για την αγάπη του Κυρίου μας Ιησού

Χριστού, από την οποία τίποτε ποτέ δεν πρέπει να μας χωρίσει **(21)**, αλλά και γιατί το όνομά Του παρέχει χάρη και άφεση και απολύτρωση και θεραπεία, αγιασμό και φωτισμό και προπάντων τη σωτηρία. Γιατί με αυτό το θείο όνομα οι Απόστολοι έκαναν και δίδαξαν μεγάλα και θαυμαστά. Και ο θείος Ευαγγελιστής λέει, **(22)**: «Αυτά έχουν γραφεί για να πιστέψετε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού» -ιδού η πίστη- «και πιστεύοντας να έχετε ζωή στο όνομά Του» -ιδού η σωτηρία και η ζωή.

Αυτή λοιπόν την ονομασία (του Ιησού Χριστού) ως προσευχή, ας λέει κάθε ευσεβής συνεχώς με το νου του και με τα χείλη, και όταν στέκεται και όταν βαδίζει και όταν κάθεται και όταν πλαγιάζει και ό,τι κι αν κάνει και λέει, και να βιάζει τον εαυτό του σε τούτο πάντοτε. Θα βρει έτσι πολύ μεγάλη γαλήνη και χαρά, όπως γνωρίζουν από την πείρα τους εκείνοι που φροντίζουν γι' αυτή.

Επειδή όμως αυτό το έργο είναι ανώτερο από εκείνους που ζουν στον κόσμο, ακόμη και από τους μοναχούς που έχουν μέριμνες, γι' αυτό όλοι αυτοί ας έχουν τουλάχιστον ορισμένο καιρό γι' αυτό το έργο. Και όλοι ας έχουν ως κανόνα να ασκούν αυτή την προσευχή όσο μπορούν, και οι ιερωμένοι και οι μοναχοί και οι λαϊκοί. Οι μοναχοί λοιπόν ως ταγμένοι σ' αυτό κι επειδή την έχουν χρέος τους απαραίτητο· κι αν είναι στη μέριμνα των διακονημάτων, όμως ας βιάζουν τον εαυτό τους, αφού οφείλουν να ασκούν αυτή την ευχή και να προσεύχονται προς τον Κύριο αδιάκοπα **(23)**, ακόμα και αν βρίσκονται σε ρεμβασμό και σύγχυση και στην όνομα και πράγμα αιχμαλωσία του νου, και να μην αμελούν γελασμένοι από τον εχθρό, αλλά να επιστρέφουν στην προσευχή, και να χαίρονται που επιστρέφουν. Οι ιερωμένοι, ας την επιμελούνται ως αποστολικό έργο και θείο κήρυγμα, επειδή η ευχή αυτή εκτελεί θεία ενεργήματα, και παριστά την αγάπη του Χριστού. Οι κοσμικοί ας ασκούν κατά δύναμη την ευχή σαν σφραγίδα του εαυτού τους, και σημείο της πίστεως, και φύλαξη και αγιασμό και αποδίωξη κάθε πειρασμού. Όλοι επομένως, ιερωμένοι, λαϊκοί και μοναχοί, μόλις σηκωθούμε από τον ύπνο, πρέπει πρώτα να βάλουμε στο νου μας το Χριστό, και το Χριστό να θυμηθούμε πρώτα. Και αυτό ως απαρχή κάθε σκέψης και ως θυσία να προσφέρομε στο Χριστό. Γιατί πριν από κάθε άλλη σκέψη, πρέπει να θυμηθούμε το Χριστό που μας έσωσε και τόσο μας αγάπησε, αφού και Χριστιανοί είμαστε και ονομαζόμαστε, και Αυτόν ντυθήκαμε κατά το θείο βάπτισμα **(24)**, σφραγιστήκαμε με το μύρο Του, κι έχομε κοινωνήσει, και κοινωνούμε την αγία Του σάρκα και το αίμα Του, οπότε είμαστε μέλη Του **(25)**, και ναός **(26)**, και Αυτόν έχομε ντυθεί και κατοικεί μέσα μας. Και γι' αυτό οφείλομε να Τον αγαπούμε και να Τον θυμόμαστε πάντα.

Γι' αυτό και καθένας ας έχει ένα ορισμένο καιρό κατά τη δύναμή του, και κάποιο μέτρο αυτής της προσευχής σαν χρέος. Ας σταθούμε ως εδώ γι' αυτό το θέμα.

Επειδή για όσους ζητούν να μάθουν για τούτο, υπάρχουν πάρα πολλά για κατατόπισή τους.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Πράξ. 4, 12.
2. Ματθ. 16, 16-17.
3. Α΄ Κορ. 12, 3.
4. Ματθ. 16, 19.
5. Ψαλμ. 76, 4.
6. Κολ. 2, 3.
7. Ματθ. 16
8. Πράξ. 3, 6
9. Πράξ. 9, 34
10. Ιω. 1, 9.
11. Ψαλμ. 89, 17.
12. Ιω. 8, 12.
13. Ψαλμ. 144, 8.
14. Λουκ. 18, 7.
15. Ματθ. 16, 17.
16. Β΄ Κορ. 12, 2.
17. Πράξ. 4, 12.
18. Ιω. 4, 42.
19. Φιλιπ. 2, 11.
20. Α΄ Ιω. 4, 3.

21. Ρωμ. 8,
22. Ιω. 20, 31.
23. Α΄ Θεσ. 5, 17.
24. Γαλ. 3, 27.
25. Α΄ Κορ. 12, 27.
26. Β΄ Κορ. 6, 16

Πηγή: Από την Φιλοκαλία Τόμος Ε΄, εκδ. Το Περιβόλι της Παναγίας, έτος 1993, Θεσσαλονίκη.

Αναδημοσίευση από: <http://www.orp.gr/?p=44>